

Te iubesc!

Andreionthepoetry

Dacă eu aş fi eu, dacă tu ai fi tu,
Noi am fi tu şi eu şi-ntre noi, sufletul;
Dacă eu aş fi tu, dacă tu ai fi eu,
C-un sărut drept pe inimi ne-am învinge mereu...

Însă eu fug de mine şi tu te ascunzi,
Deşi-n chinuri mă zbat, deşi-n doruri te-afunzi,
În noi „Poarta sărutului” face Brâncuşi,
Dar zadarnic ne batem reciproc pe la uşi...

Eu şi tu, adunaţi, facem “noi”, nu doar “doi”!
De-am ajunge aici, n-am mai da înapoi...
Matematica-i simplă, şi iubirea la fel,
Algoritmu-i banal, n-au loc temeri în el!

Chiar şi limba română, cu gramatică grea,
Are un “Te iubesc!” de la el pentru ea...
Analiza pe text de îndată ne spune
Că acesta nu-i verb, ci e pură pasiune!

Nu mai stau nici o clipă, eu acuma rostesc,
Pasional şi-algoritmice, simplist: „Te iubesc!”